

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Toma Nadejda

judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 septembrie 2017 și deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Nicologlo Stepan XXXXX, născut XXXXX,
originar din XXXXX, domiciliat XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 03.07.2017 – 19.09.2017;*
2. *Instanța de apel: 02.10.2017 – 19.12.2017;*
3. *Instanța de recurs: 26.03.2018 – 16.05.2018.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 19 septembrie 2017, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art. 364/1 Cod de procedură penală, Nicologlo Stepan a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 160 (una sută șaiszeci) ore.

A fost respins demersul procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat, că Nicologlo Stepan în luna ianuarie anului 2013, având scopul de a obține permisul de conducere internațional și a folosi acest document oficial fals, prin ajutorul unui persoane neidentificate de organul de urmărire penală, la care a transmis copia buletinului de identitate și suma de 150 euro, a intrat în posesia unui permis de conducere internațional pe numele lui pentru categoriile „B/C/D/E”, cu numărul XXXXX, eliberat din numele autorităților Republicii Moldova la 22.01.2013, cu semne vădite de falsificare, pe care l-a deținut și folosit până la data de 20 martie 2017, orele 06:20, când l-a prezentat la control la punctul trecerii frontierei de stat „Giurgiulești-Galați”, pe sens de ieșire din țară, fiind la conducerea mijlocului de transport de model „Mercedes-Vito” cu n/î XXXXX, unde s-a stabilit că permisul de conducere cu numărul de

înregistrare XXXXX, eliberat la 22.01.2013 pe numele Nicologlo Stepan, prezenta semne de falsificare.

Conform raportului de expertiză nr. 221/222 din 18.05.2017 blancheta permisului de conducere internațional cu numărul XXXXX, eliberat la 22.01.2013 pe numele Stepan Nicologlo, în litigiu, este confecționată din polimer laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare termotransfer - rubricile și textele, foliei de staniol - imaginea cipului, textelor executate cu colorant auriu și celor de fundal.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, conform indicilor calificativi: *„Deținerea, folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, săvârșite de două și mai multe persoane, referitor la un document de importanță deosebită”*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de procuror, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă solicitarea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Nicologlo Stepan în folosul statului cheltuieli judiciare în valoare de 3150 lei pentru efectuarea expertizei nr. 221/222 din 18.05.2017.

În motivarea apelului a indicat că, statul și-a onorat obligația de a demonstra vinovăția persoanei prin acțiuni de procedură legale, iar pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal a suportat cheltuieli, care raportate la prevederile art. 227 Cod de procedură penală, se încadrează în noțiunea de cheltuieli judiciare. În aceste circumstanțe, procurorul a considerat că refuzul instanței de a recupera cheltuielile judiciare din contul inculpatului, este neîntemeiat.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea hotărârii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art. 364/1 Cod de procedură penală, probele fiind apreciate corect prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, prima instanță corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Nicologlo Stepan de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă și legală.

Instanța de apel a menționat că, acuzarea critică hotărârea primei instanțe doar în partea ce ține de respingerea cerinței de încasare a cheltuielilor judiciare din contul inculpatului Nicologlo Stepan în mărime de 3150 lei pentru efectuarea expertizei nr. 221/222 din 18.05.2017 și sub acest aspect, verificând legalitatea sentinței, instanța de apel a considerat că concluzia instanței de fond este întemeiată.

În susținerea acestei opinii, instanța de apel a indicat ca fiind relevante prevederile art. 142, 143 alin.(1) pct. 6), (2), 227 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, reținând că, în speță, la 18.05.2017 de către Direcția expertiză a documentelor din cadrul DPF al MAI a fost întocmit raportul de expertiză nr. 221/222, în care este indicat că blancheta permisului de conducere internațional cu numărul CI300028-819, eliberat la 22.01.2013 pe numele Nicologlo Stepan, în litigiu, este confecționată din polimer laminat pe ambele părți, cu folosirea metodei de imprimare

termotransfer - rubricile și textele, foliei de staniol - imaginea cipului, textelor executate cu colorant auriu și celor de fundal (f.d.35-40).

La fel, s-a menționat că, potrivit art. 2 Legii nr. 68 din 14 iunie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, actul prin care se dispune expertiza judiciară este: ordonanța organului de urmărire penală sau încheierea instanței de judecată, prin care se dispune efectuarea expertizei judiciare sau, după caz, cererea de efectuare a expertizei judiciare depusă de către părți din inițiativă proprie și pe cont propriu în condițiile codurilor de procedură civilă, penală și contravențional. Art. 11 alin. (2) din Legea nominalizată notează că, expertiza judiciară se efectuează în temeiul actului de dispunere a expertizei judiciare, emis în conformitate cu prevederile legislației de procedură.

Respectiv, prin prisma normei procesuale menționate, încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei se face din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpatului, astfel că, nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei.

Totodată, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare care ar putea fi încasate de la inculpat, or, solicitantul efectuării expertizei este statul, în persoana OUP al SUP DR Sud (f.d.31-32), care și au obligația de a suporta cheltuielile pentru efectuarea constatării și expertizei.

Instanța de apel a relevat că, și în cazul când inculpatul a menționat la examinarea cauzei că dispune de mijloace financiare, aceasta nu este temei ca cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei să fie încasate din contul său, așa cum, în baza art. 143 Cod de procedură penală, acestea se încasează din contul mijloacelor bugetului de stat.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 18 ianuarie 2018, este atacată, la 01 februarie 2018, cu recurs ordinar de procuror, care, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, precum și a sentinței, în partea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei și pronunțării unei noi hotărâri privind încasarea din contul inculpatului Nicologlo Stepan a cheltuielilor judiciare în beneficiul statului în sumă de 3150 lei, invocând aceleași motive ca și în cererea de apel.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Analizând decizia atacată, Colegiul penal consideră că sunt nefondate alegațiile acuzatorului de stat privind menținerea de către instanța de apel a hotărârii primei instanțe în ce privește respingerea cererii procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare din contul inculpatului, deoarece la judecarea apelului declarat de procuror, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima

instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în pct. 5 din prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește din motivul legalității și temeiniciei acesteia.

Colegiul penal de asemenea constată, că instanța de apel corect a indicat că în speță sunt relevante prevederile art. 142, 143 alin.(1) pct. 6), (2), 227 alin.(1), (3) Cod de procedură penală, constatând că la 18.05.2017, de către Direcția expertiză a documentelor din cadrul DPF al MAI, a fost întocmit raportul de expertiză nr. 221/222. În opinia Colegiului penal instanța de apel, referindu-se suplimentar la prevederile relevante din Legea nr. 68 din 14 iunie 2016 cu privire la expertiza judiciară și statutul expertului judiciar, corect a conchis că încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei se face din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția inculpatului, astfel că, nu poate fi pusă pe seama inculpatului încasarea cheltuielilor de judecată pentru efectuarea expertizei.

În contextul dat, Colegiul penal apreciază corectitudinea constatării expuse în decizia atacată, potrivit căreia prima instanță corect a ajuns la concluzia că în cadrul urmăririi penale nu au fost suportate careva cheltuieli judiciare care ar putea fi încasate de la inculpat, or, solicitantul efectuării expertizei este statul, în persoana OUP al SUP DR Sud (f.d.31-32), care și au obligația de a suporta cheltuielile pentru efectuarea constatării și expertizei.

Suplimentar celor enunțate, Colegiul penal reține și faptul că argumentele invocate de recurent au constituit obiect al examinării la judecarea cauzei în instanța de apel, iar asupra acestora instanța s-a expus argumentat în hotărârea pronunțată.

Totodată, Colegiul penal reține, că nici prevederile art. 229 Cod de procedură penală, la care face referire procurorul în recurs, nu sunt aplicabile și în acest sens se atrage atenția asupra faptului că, potrivit alin. (1) art. 229 Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului, iar alin. (2) al normei indicate supra, statuează că, instanța de judecată *poate* obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeuri de nereabilitare.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că în speța examinată n-a fost constatată prezența unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide, că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 19 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Nicologlo Stepan Gheorghî**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la **15 iunie 2018**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecător

Țurcan Anatolie

Judecător

Cobzac Elena